

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 11:58

Jeppe Kofod (S):

Det er godt, for så synes jeg, vi er lidt nærmere ved et svar, også i forhold til det, som Venstres ordfører jo klart siger, nemlig at Israel anvendte uproportional magtanvendelse mod palæstinerne. Hvis man ser på tabstal osv., kan man se, at de er frygtelige på begge sider, men at der har været store konsekvenser for ikke mindst de civile palæstinsere.

Derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Vil Venstre støtte, at der bliver skabt forsoning mellem de palæstinensiske fraktioner Hamas og Fatah, så der kan komme en troværdig palæstinensisk partner, man kan skabe fred med? Og hvordan vil Venstre stille sig, den dag Hamas og Fatah danner en teknisk, eller hvad det nu kan være, samlingsregering i det palæstinensiske område, som er en partner til Israel? Vil Venstre støtte et sådant initiativ, eller vil Venstre stadig væk bare sige, at man ikke skal have noget med en sådan regering at gøre?

Kl. 11:58

Kl. 11:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:59

Gitte Lillelund Bech (V):

Først vil jeg godt gøre klart, at det, jeg forholdt mig til, var, at i henhold til folkeretten må man ikke gøre brug af uproportional magtanvendelse, og man skal i videst muligt omfang undgå, at civile bliver ofre. Det er derfor, vi ønsker at få kortlagt, hvad det er, der er sket, og det er derfor, vi siger ja til at lave den FN-undersøgelse i forhold til beskyldningerne om overtrædelse af folkeretten. I øvrigt synes vi sådan set, det bør gælde begge veje, for i henhold til folkeretten er det heller ikke sådan, at man må gemme sig bag civile ofre, som der i hvert fald har været mange historier fremme om at Hamas rent faktisk har gjort i Gazastriben.

Med hensyn til forsoning: Ja, vi synes, det er vigtigt, at man får skabt forsoning mellem de palæstinensiske fraktioner, og hvis det så skulle ende med, at Hamas indtræder i en regering, synes jeg, det er meget vigtigt at se på, hvad det er, den regering så vil.

Hvis den regering ikke vil følge køreplanen for fred, og hvis den regering ikke vil, at man kan finde en tostatsløsning og finde en varig fredsløsning, har jeg nemlig ikke den store lyst

til at anerkende den regering, må jeg altså sige. Jeg vil derimod meget, meget gerne anerkende en palæstinensisk regering, der rent faktisk vil arbejde frem mod de mål, ligesom jeg meget gerne vil anerkende den israelske regering, hvis den arbejder frem mod det mål, som rent faktisk er, at man kan få tostatsløsningen og få en endelig, samlet fredsslutning.

Kl. 12:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Kamal Qureshi.

Kl. 12:00

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, der er kommet mange interessante udtalelser fra fru Gitte Lillelund Bech, og jeg vil i hvert fald godt prøve at komme lidt mere ind på dem.

Fru Gitte Lillelund Bech siger, at krig altid er en fejltagelse. Fra SF's side synes vi sådan set, at krig kan være nødvendig en gang imellem og ikke nødvendigvis en fejltagelse, men det må vel så betyde, at Irakkrigen var en fejltagelse, og det er måske en stor erkendelse her fra talerstolen.

Men jeg vil egentlig også godt spørge lidt til proportionaliteten. Nogle af de diskussioner, vi har haft i Folketingssalen, når statsministeren har været til stede, er jo gået på, om man synes, at Israel har overtrådt folkeretten netop i forhold til at bruge den nødvendige magt og ikke overdreven magt, som folkeretten siger, og som fru Gitte Lillelund Bech også sagde klart og tydeligt. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om fru Gitte Lillelund Bech mener, at Israel har brugt overdreven magt ifølge proportionalitetsparametrene, eller om fru Gitte Lillelund Bech mener, at Israel ikke har brugt overdreven magt i den konkrete krig.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 12:01

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg svarede meget, meget kort på hr. Jeppe Kofods spørgsmål før, at krig altid er en fejltagelse.

Jeg synes imidlertid, det er vigtigt at holde fast i, at vi også i det internationale samfund rent faktisk vælger at sige, at nogle gange, når andre stater griber ind militært og reelt starter en krig mod et land, fordi der pågår nogle overgreb, pågår folkemord eller sådan noget lignende, kan det gøres uden FN-mandat. Det, der skete på Balkan i sin tid, var jo rent faktisk, at serberne udsatte alle de øvrige for totalt folkemord, og derfor var det nødvendigt, at vi satte ind,